

РЕШЕНИЕ

№ 3047

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2328** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба от М. Е. А. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], чрез адвокат Б. от САК, срещу Решение №8624/13.01.2020 г., н.а.х.д. № 17944 по описа на СРС за 2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-020356/14.10.2019г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на М. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 пр.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.183, ал.1, т.1, предложение 2 ЗДвП и на основание чл.183, ал.1,т.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10лв. за нарушение на чл. , ал.1, т.1 ЗДвП и затова, че на 02.10.2019г. около 21:53ч.в [населено място], на посочените в НП място на установяване на нарушението и посока на движение на управлания от касатора лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], като водачът отказал да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер № 7510№0209 и с техническо средство „D. T. 5000“, но същият отказал, а по издадения талон за медицинско изследване №0026104 в периода от 45 минути след връчването

на талона във Военно медицинска академия, касаторът подписал талона, но не се явил в указаното време в медицинското заведение и не дал кръв за анализ.

Касаторът претендира, че не е извършил вменените му нарушения по чл.174, ал.3 пр.1 и пр.2 ЗДвП, тъй като не е имал качеството на водач по смисъла на параграф 6, т.25 от ЗДвП. Това обстоятелство счита за установено от изслушаните свидетелски показания в хода на съдебното производство пред СРС, конкретно на свидетелят Л., който установил, че полицейските органи извикали касатора от баскетболна площадка, след което заедно се отправили към паркирания в близост автомобил, актосъставителят П. -потвърдено от двамата свидетели, че автомобилът е паркиран и, че касаторът не се е намирал в автомобила. Това означавало неправилна преценка на съда, че жалбоподателят е имал качеството на водач. Счита, че необосновано съдът е дал вяра на свидетелските показания на С., с довода, че не се познавали, което не било необходимо за да възникне скандал между тях. Мотивите на съда за близкото приятелство между свидетеля Л. и касатора, с довода, че показания действително можели да бъдат дадени само от близък приятел, защото нямало как непознат човек да прекара половин ден с касатора. Казусът и фактичката обстановка не позволявали друга възможност за касатора да докаже твърденията си. Позовава се и на отрицателния отговор на актосъставителя, дали му е направило впечатление касаторът да е лъхал на алкохол, който отговор следвало да се приеме от съда също с доверие, ако съдът ценял показанията му. Счита, че двама от свидетелите потвърдили, че касаторът не е пил, не е лъхал на алкохол, показанията на актосъставителя следвало да са най-обективни, потвърждавали се и от другия свидетел Л..На основание анализа на свидетелските показания, счита изводите на съда за неправилни.

Моли съда да отмени съдебното решение и вместо него – да постанови решение, с което да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), не е представляван по делото и не е изразено становище по касационната жалба.

ПРОКРОРЪТ – Ю. при Софийска градска прокуратура, представи заключение, с което моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна и недоказана.

По делото не са приети доказателства, с протоколно определение от 22.05.2020г., съдът е оставил без уважение искането на касатора за изслушване на звукозапис на съдебно заседание пред СРС – проведено на 19.12.2019г.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посоченото в жалбата касационно основание, становищата на страните и заключението на прокурора, и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания и тези по чл.218, ал.2 АПК, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение районният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, както и издаването на АУАН и НП от компетентни органи, както и при спазване на процесуалните правила и изискванията за съдържание, предвидени в ЗАНН. Фактите и обстоятелствата са установени въз основа на приобщените доказателства по административнонаказателната преписка и от разпита пред съда на свидетелите С. – вписан в акта като очевидец на извършеното

нарушение, актосъставителят П. – младши полицейски инспектор, пристигнал на място по сигнала на С., както и на свидетеля Л., който е близък приятел на касатора А.. Също съдът е приел, че двете деяния, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора са съставомерни по посочените като нарушени разпоредби в АУАН и НП.

Не подлежи на доказване обстоятелството, дали касаторът е лъхал на алкохол, отговорността му е ангажирана за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП затова, че е отказал да му бъде извършен тест с двете технически средства, индивидуализирани в АУАН и в НП – за установяване на употребата на алкохол и на наркотични вещества, каквото искане до него безспорно е отправено от младши автоконтрольор П., съставил АУАН. Също е безспорно, че на касатора е издаден „талон за изследване“ № 0026104 на същата дата – 02.10.2019г. в 23ч. 25 минути, след като е отказал да бъде извършена проба с техническо средство и тест в 23:00ч. В талона за изследване е вписано „отказва“ в частта за оформянето му от издателят му, а в частта за изявленията на провереното лице – е вписано саморъчно „не приемам“, а на избора на средство за изследване – т.1 „доказателствен анализатор“ и т.2 „медицинско и химическо или химико-токсологично изследване, са положени подписи за проверяването лице, чиято принадлежност на касатора не е оспорена. Макар, че АУАН е съставен по сигнал на свидетел очевидец, затова, че на 02.10.2019г. към 21:51ч. касаторът е управлявал лек автомобил, конкретно индивидуализиран, в неадекватно състояние, отговорността му по цитираната разпоредба е ангажирана затова, че е отказал да бъде тестван с двете технически средства, а като допълнително утежняващо обстоятелство за двата отказа, в НП е посочено, че касаторът не се е явил и не е провел изследванията в медицинското заведение, посочено в талона.

Относителите към състава на двете нарушения по чл. 174, ал.3 ЗДвП съставомерни факти са отказите на касатора да бъде изпробван с техническо средство за установяване на алкохол и упойващи вещества. Предвид на това са без значение обстоятелства за това дали касаторът е „лъхал на алкохол“, дали действително е употребявал алкохол и упойващи вещества или данни за това как е прекарал деня си, нито обстоятелства дали действително е бил на баскетболна площадка на открито, за която според защитната теза на касатора, е ползвана през тъмната част на деня – в 22:00ч. и през месец октомври, изложена още във възражението на касатора срещу АУАН. Обстоятелствата, свързани с употребата на алкохол или упойващи вещества от касатора обуславят преценката на полицейските органи да поискат тест на място с двете технически средства, но не е задължително да са налице такива обстоятелства за тази преценка.

Свидетелят Л., приятел на касатора, действително не е изложил и следователно не е възприел правно-релевантните факти към нарушението по чл.174, ал3 ЗДвП – отказът на касатора да бъде изпробван с двете технически средства за алкохол и упойващи вещества. СРС е взел предвид твърденията на свидетеля Л., че касаторът е управлявал лекия автомобил същия ден, с него го закарал до дома му, а впоследствие автомобилът бил паркиран в близост до площадката. При проверката от полицейските органи в автомобила била намерена цигара от упойващо вещество. Съдът е изложил и съображения за високата степен на обществена опасност на нарушенията по чл.174, ал3 ЗДвП, както и, че с тях се избягва наказателната

отговорност по чл.343б, ал.1 НК.

СРС е формирал и изводи за законосъобразност и на НП в частта за третото наложено административно наказание - за допуснатото нарушение на чл.чл.100, ал.1, т.1 ЗДВП, което е приел за установено от актосъставителя, но и е съобразил, липсата на възражения от страна на наказаното лице по тези факти. Такива възражения по същество са предявени едва с касационната жалба – твърдението, че касаторът не е имал качеството на водач на въпросното МПС, което съставлява фактически въпрос. По този въпрос има данни в свидетелските показания на Л., обсъдени от СРС-конкретно обяснението на Л., че именно М. А. е управлявал процесния лек автомобил, като го е закарал до дома му, а впоследствие е бил паркиран в близост до баскетболната площадка.

СРС като е взел предвид относимите към състава на нарушенията факти и обстоятелства, извършил е подробен анализ на събраните по делото писмени доказателства и въз основа на безпротиворечиво изнесените данни от свидетелите за тези факти и обстоятелства, е формирал обосновани изводи, че посочената в АУАН и НП фактическа обстановка е установена. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК при събирането и преценката на доказателствата, а доводът на касатора, че показанията на свидетеля Л. не са ценени, не се споделя.

Също съдът е формирал логични и обосновани изводи при преценката си за материалната законосъобразност на НП – за съставомерност на установените факти и обстоятелства и съответствието им с дадената им правна квалификация по посочените като нарушени разпоредби в НП. В заключение, като обоснована със събраните доказателствата и при правилно приложение на материалния закон, за което касационната инстанция следи служебно, преценката на СРС за законосъобразност на процесното НП се споделя от касационната инстанция.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено е при правилно приложение на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение №8624 от 13.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, по НАХД № 17944/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2

